

ΩΔΕΙΟΝ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔσχουμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δοκιμάσωμεν καὶ ἡμεῖς τοῦ καρπού, οὗς παρήγαγεν ἐφέτος τὸ Ὠδεῖον, καὶ, ἵνα μὴ πικράνωμέν τινα, τοὺς εὐρομεν ἀρκετὰ γλυκεῖς. Διότι ἂν δὲν ἦνε εὐκολόν, ἢ μᾶλλον κατορθωτὸν, νὰ μορφωθῇ τις ἐν αὐτῷ μουσικός, μανθάνει ἄλλο τι μεγάλης ἀξίας μάθημα, ἂν δηλονότι εἶναι ἢ δὲν εἶναι διὰ μουσικός.

Ἐκεῖ ἀποκαλύπτεται ὁ λάρυγξ καὶ ἡ πρὸς τὴν τέχνην ἐμφύτος στοργή, καὶ ἐκεῖ ὅσοι τῶν δυναμένων θέλουσι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἀνάπτυξιν τῶν καλῶν τεχνῶν δύνανται νὰ εὐρωσῶν ὑποψηφίους καλλιτέχνας.

Ἡ ἀντὶ ἐξετάσεων πτωχὴ τῆς Κυριακῆς συναυλία ὑπῆρξε πλουσιωτάτη εἰς ἐλπίδας. Ἐπίσθημεν, ὅτι τὸ Ὠδεῖον αὐτὸ, ἂν κατορθοῦτο νὰ καταστῇ κάπως ἱκανὸν διὰ τὸν μέγαν σκοπὸν του, ἠδύνατο σπεῖρον ἐν ἑλληνικῷ πνεύματι νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιτέχνας.

Ἡ μουσικωτάτη Βέσσελ εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ, φθάσα πλέον εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο πέραν τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ προβῇ ἐν τῷ Ὠδεῖῳ εἰς οἷαν κατάστασιν εὐρίσκεται νῦν. Ψάλλει μετὰ χάριτος, ἀλλὰ καὶ μετ' ἴσης ἀτελείας, συγκινεῖ ἀλλὰ δὲν ἀποθαυμάζεται, διότι ἔχει τὰ προσόντα καλῆς ἀοιδου, ἀλλὰ στερεῖται τέχνης.

Ἴσως εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ τῆ Βέσσελ θὰ ἴσταται καὶ ἄλλη τις, ἢ τὸ πρῶτον ἀκουσθεῖσα, ἡ Κλεοπάτρα Ἰωαννίδου. Ἐψηλὴ καὶ πλουσία τῆν σάρκα, ἔχει τὴν φωνὴν τοσοῦτο ὑγρὰν, ὥστε νομίζει τις, ὅτι ἡ ἐκ τῶν παρσιῶν τῆς ἀποστάζουσα δρόσος καταβρέχει τὸν μελωδικὸν λάρυγγά της.

Τὴν συνιστῶμεν ὡς εὐελπί μουσικὸν μέλλον.

Καὶ ἡ μικρὰ Βλαχάνη εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων. Ὅσον λεπτὸν εἶχε τὸ σῶμα τόσῳ βαθεῖαν καὶ ἰσχυρὰν τὴν φωνήν. Τῇ δίδομεν φίλημα θερμὸν, ἂν τὸ ἐπιτρέπη ὁ μπαμπᾶς της, ἀσπαζόμενοι ἐν αὐτῇ καλλιτέχνιδα-παιδίον.

Ἐν τῷ κλειδοκυμβάλῳ διεκρίθη ὁ νεαρὸς Μητσάκης. Ἐχει τὴν ὄψιν σοβαρὰν καὶ ῥεμβώδη, τὸ ὄμμα γλυκύτατον, τοὺς δακτύλους μακροὺς καὶ εὐκάμπτους. Βλέπων τις αὐτὸν πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἤρεμον, σκεπτικόν, ἀποδίδοντα γησιούς τοὺς θεῖους τόνους οὐγγρικῆς ῥαψωδίας τοῦ ΑἼτσ, ἀκούει ἐντός του καὶ νὰ τῷ λέγῃ ὅτι δύναται καὶ ὁ Μητσάκης νὰ γείνη ἕνας ΑἼτσ.

Τὸ Σκουμπουρδάκι κατάρθρωσε νὰ μεταβάλῃ τὸ βιολί του εἰς πουλάκι.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐξ ἐμφύτου πρὸδος μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἐπιτήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ ἰδρύματος τούτου, ὅπερ καλοῦσι μὲν Ὠδεῖον, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκόμη Ὠδεῖον.

Ἴσως τῷ κ. Ἀρσένῃ ἀνήκει νὰ πράξῃ τοῦτο ὡς ἀντιπροσωπεύοντι σήμερον τὸν καλλιτεχνικὸν παρ' ἡμῖν κόσμον. ἀλλὰ πιστεύομεν, ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις τοῦ Ὠδεῖου ἐπιβόλως ἀπάδει πρὸς καλλιτεχνίαν ἀρσενικήν.

Μάριος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΓΕΛΟΙΑ

Ἐν τῷ ποιν. τμήματι τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου ἀνακάλυψις πρωτοφανῆς προσκάλει ἐσχάτως τὴν ἀπορίαν τῶν περιέργων. Μεταξὺ τῶν δικαστῶν ἀποφάσεως ἦν ὑπογεγραμμένη καὶ τις κυρία· τὸ δ' ἄγαν Ἀμερικανικὸν τοῦτο παράδοξον πολλαχῶς ἐσχολιάζετο. Ἀλλ' ἡ κυρία ἐγνώσθη ὡς σύζυγος δικηγόρου, λαβόντος μέρος ὡς δικαστοῦ καὶ τὸ πρᾶγμα τέλος ἐξηγήθη ὡς ἐξῆς:

Ἐπάλληλος τοῦ τμήματος τούτου ἐπιφορτισθεὶς τὴν προσήκουσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ὑπογραφὴν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ἔρχεται νὰ ζητήσῃ τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ τοῦ ὡς τοιοῦτου λαβόντος μέρος δικηγόρου.

— Τί ἀγαπᾶτε; ἐρωτᾷ ἡ κυρία τοῦ φιλοφρονέστατα.

— Μίαν ὑπογραφὴν ἤθελα τοῦ κ. Δέλτα.

— Δὲν εἶν' ἐδῶ, ἀλλ' εἰμπορῶ νὰ σᾶς τὴν δώσω ἐγώ.

Καὶ τοῦ τὴν ἔδωκε.

Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ γέρων Β. ἐπιφορτίζεται τὴν ἐπίδοσιν κλήσεως εἰς Παρίσιν τινὸς, φουστανελλᾶν κατὰ τὴν εὐνοικίαν Πλάκας, ὃν μάτην ἀναζητήσας, ἐκτίθησιν ἐν ἐπιδοτηρίῳ ἐπὶ λέξει τάδε: «Μετέβην εἰς Πλάκαν διὰ νὰ ἐπιθώσω κλησῶν εἰς τὸν Παρίσιν τὸν φουστανελλᾶν· ἀλλὰ Παρίσιν φουστανελλᾶν δὲν εὐρήκα· εὐρήκα ὁμῶς Παρίσιν φράγκον, ἀλλὰ εἶχε καὶ κρεμασμέναις φουστανελλαῖς στὸν τοίχον».

Ἐν τῷ Βίρηνοδικεῖῳ Σκιαθίου: Ὁ εἰρηνοδίκης διατάσσει τὸν γραμματέα ἐπὶ ἀπειλῇ παύσεως νὰ κρατήσῃ πρακτικὰ διεξαγομένης δίκης.

— Κάνε δουλειά σου κ' ἐγὼ τὰ θυμοῦμαι γιὰτ' εἶμαι πανδρεμμένος ἄνθρωπος.

Ὁ Βῶρος εἶναι ὀλίγον διτύνθητος. Προχθὲς εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του ὁ κ. Τζάνες μεθ' οἷας ἀφελείας ὑπατινόςμος εἰσέρχεται εἰς καπηλεῖον, καθὸ βουλευτῆς καὶ ὑπουργικός· ἀλλ' ἀναχαιτίζεται εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τὰ χάνει.

— Τί ἀγαπᾶτε;

— Εἶμαι ὁ κύριος Τζάνες...

— Ἄ, εἶσθε ὁ Τζάνες, ρίψατε τὸ σιγάρον σας, ἀποκαλυφθῆτε καὶ καθίσατ' ἐκεῖ.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰσέρχεται ὁ κ. Λομβάρδος, καὶ ὁ κ. Βῶρος μαλακώων τὴν φωνήν, καὶ τὰ χεῖλη βιάζων εἰς μειδιάμα σπεύδει εἰς ὑποδοχὴν του. Ὡ δισύνθητον! Πόσα ἐν τῷ ὀνόματί σου κτλ.

Νάνος.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝ

κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν τὸ ἐκτάκτου σατυρικῆς δυνάμεως ποίημα τοῦ συνεργάτου μας κ. Σουρῆ ὁ Περιπλανώμενος. Οἱ κριτικώτεροι τὸ εὖρον βουδενάλειον. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ τὸ μάθῃ ἀπ' ἐξω. Οἱ κυβερνῶντες ἄς τὸ βλέπωσιν ὡς καθέστην.